

یادداشت؛ کارکردهای سازمان همکاری شانگهای (SCO) در توسعه کشاورزی کشورهای عضو

نویسنده: حسین شیرزاد ، تحلیل گر و دکترای توسعه کشاورزی

توسعه نهادی و عملکردی گروه ۲۰ (G20)، گروه بریکس و سازمان همکاری شانگهای (SCO) منظومه نوین حکمرانی جهانی قرن بیست و یکم را شکل داده است. سازمان همکاری شانگهای (SCO) به عنوان یک نهاد منطقه ای و امنیت محور و یک سازمان سیاسی، اقتصادی، امنیتی بین‌المللی و دفاعی اوراسیا که چین ستون اقتصادی و روسیه ستون امنیتی سازمان را رهبری می کند، در سال ۲۰۰۱ تاسیس شد.

جایگاه ژئواکونومیک سازمان همکاری شانگهای در اقتصاد جهانی نشان می‌دهد که این مجمع تقریباً ۶۰ درصد از خشکی اوراسیا، ۴۰ درصد از جمعیت جهان و حدود ۲۰ درصد از تولید ناخالص داخلی جهانی و تقریباً ۲۰ درصد از ذخایر نفت جهان را در اختیار دارد. کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای یک دهم ذخایر نفت جهان، یک چهارم ذخایر گاز طبیعی و ۴۰ درصد از ذخایر زغال سنگ را در اختیار دارند.

در این یادداشت سعی داریم تا تاثیر عضویت در سازمان همکاری شانگهای (SCO) را بر کشاورزی کشورهای عضو تحت بررسی اجمالی قرار

دهیم.

آمارها نشان می دهد که کشاورزی مهمترین بخش اقتصادی کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای است. البته عملکرد پایدار بخش کشاورزی تا حد زیادی به ژئوپلتیک و وضعیت اقتصادی و امنیت غذایی کشورهای عضو (SCO) بستگی دارد.

در ارتباط با این موضوع، ادغام در سازمان همکاری شانگهای، جایگاه ویژه ای در توافقنامه سیاست ارضی و کشاورزی کشورهای عضو دارد. چنانکه نشست اخیر شورای سران کشورهای سازمان همکاری شانگهای با موضوع "توسعه کشاورزی و امنیت غذایی" یکی از عوامل تعامل کشورهای برای تضمین توسعه کشاورزی پایدار ذیل سازمان همکاری شانگهای است.

توسعه بازارهای بین المللی مدرن در بخش کشاورزی نقش رو به رشدی را در روابط بین بخشی کشورهای عضو در تضمین امنیت غذایی، در مقیاس جهانی در چارچوب سازمان همکاری شانگهای نشان می دهد. در دکترین شانگهای؛ دستیابی به امنیت غذایی به طور فزاینده ای به سایر بخش های اقتصاد جهانی نظیر تولید کود، خوراک، انرژی، مهندسی، فناوری های فناوری اطلاعات و غیره وابسته است و همکاری موفق بین منطقه ای کلید موفقیت در دستیابی به امنیت غذایی بشمار می رود.

چنانکه منطقه کلان خزر در حال تبدیل شدن به یک منطقه امیدوار کننده برای تعامل روسیه، کشورهای آسیای مرکزی و اقیانوس هند در شکل گیری بازارهای پایدار برای محصولات بخش کشاورزی و صنعتی است.

در سال ۲۰۲۱، کشورهای سازمان همکاری شانگهای ۳۹ درصد از تولید غلات جهان و ۳۱ درصد از تولید گوشت را به خود اختصاص دادند. بنابراین این کشورها سهم قابل توجهی از صادرات جهانی غذا را به عهده دارند و تقریباً نیمی از صادرات برنج جهان و ۲۲ درصد از صادرات گندم را به خود اختصاص داده است. جمعیت زیاد کشورهای عضو، اصلی ترین بازار محلی محصولات کشاورزی و صنعتی منطقه است.

بنابراین برای امنیت جهانی غذا و انرژی بسیار مهم به شمار می روند. طبق گزارش سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو)، در سال ۲۰۲۰ کشورهای سازمان همکاری شانگهای ۴۲۴ میلیارد تن محصول زراعی و محصولات دامی از ۱۱۱۹ میلیارد تن محصولات کشاورزی تولید شده در سراسر جهان (تقریباً ۳۸ درصد) را تولید کردند.

به عبارت تفصیلی تر سازمان همکاری شانگهای ۵۳٫۵ درصد از تولید برنج جهان، ۳۱٫۶ درصد گوشت (شامل ۲۳٫۵ درصد تولید طیور، ۴۲٫۶ درصد گوشت خوک، ۱۷٫۸ درصد گوشت گاو)، ۵۱٫۲ درصد گندم، ۲۹٫۲ درصد شکر، چغندر قند و نیشکر، ۲۷ درصد ذرت و ۱۰ درصد سویا در گروه سیستم های تولید فعال در پهنه اعضای شانگهای است.

سهم محصولات کشورهای سازمان همکاری شانگهای در صادرات جهانی محصولات غذایی نیز بسیار قابل توجه است. به عنوان مثال، سهم کشورهای سازمان همکاری شانگهای در صادرات شکر جهانی در سال ۲۰۲۰ بیش از ۱۲٫۵ درصد بوده است این کشورها در صادرات ۴۲٫۹ درصد برنج و ۲۱٫۹ درصد گندم جهان نقش داشتند.

ایران نیز در سال ۲۰۰۵ به عنوان کشور ناظر به عضویت شانگهای درآمد و در سال ۲۰۰۸ برای عضویت کامل درخواست کرد. این درخواست سرانجام در بیست و یکمین اجلاس سران کشورهای سازمان همکاری شانگهای در تاجیکستان در سپتامبر ۲۰۲۱ پس از رفع موانع سیاسی به تصویب رسید.

ایران در چهارم ژوئیه در بیست و سومین اجلاس مجازی سازمان همکاری شانگهای رسماً به سازمان همکاری شانگهای (SCO) پیوست و در کنار قزاقستان، قرقیزستان، تاجیکستان، ازبکستان، چین، هند، پاکستان و روسیه به نهمین عضو سازمان همکاری شانگهای تبدیل شد. سازمان همکاری شانگهای، یک سازمان بزرگ در اوراسیا است و چهار کشور از پنج کشور آسیای مرکزی را به عنوان اعضای دائمی در خود جای داده است.

البته ترکمنستان استثناست. از آنجایی که ایران خود را در تار و پود امور آسیای مرکزی در هم می پیوندد، عضویت آن در سازمان همکاری شانگهای نشانه تقویت همکاری ها در سطح بالای منطقه ای است.

مشارکت ایران باعث افزایش اتصال و تسهیل توسعه مسیرهای تجاری جدید بین آسیای مرکزی و جنوبی می شود و انتقال فناوری و همکاری بین کشورها را تقویت می کند. همکاری امنیتی و اطلاعاتی بین کشورهای عضو نیز برای ارتقای ثبات و مبارزه با افراط گرایی و تروریسم تقویت خواهد شد.

ایران برای تبدیل شدن به یک قطب کلیدی برای اتصال اوراسیا، به طور فعال طرح های زیرساختی مانند کریدور حمل و نقل بین المللی شمال-جنوب (INSTC) را دنبال می کند که هند و روسیه را از طریق قلمرو

خود برای افزایش فعالیتهای تجاری و حمل و نقل به هم متصل می‌کند.

موقعیت استراتژیک و منابع عظیم انرژی نیز ایران را به یک بازیگر مهم در طرح کمربند و جاده (BRI) تبدیل کرده است. عضویت در سازمان همکاری شانگهای فرصت‌های بیشتری را برای ایران فراهم می‌کند تا در پروژه‌های BRI شرکت کند و از ارتباطات منطقه‌ای پیشرفته بهره‌مند شود. چین نیز به نوبه خود شریک ارزشمندی برای ترویج BRI و گسترش نفوذ خود در غرب آسیا به دست می‌آورد.

همچنین، ایران دروازه‌ای برای نفوذ سازمان همکاری شانگهای در بخش عمده‌ای از غرب آسیا خواهد بود. سازمان همکاری شانگهای همچنین استفاده از ارزهای محلی را برای تجارت بین کشورهای عضو ترویج می‌کند.

این ابتکار با هدف کاهش وابستگی به دلار آمریکا و افزایش همکاری اقتصادی بین کشورهای عضو از طریق انعقاد قراردادهای سوآپ ارزی و تسهیل مبادلات مستقیم ارز بین بانک‌های مرکزی کشورهای عضو انجام می‌شود که بواسطه تحریم‌ها به نفع ایران است.

بخش کشاورزی و امنیت غذایی، از اهمیت بالایی در سیاست برای دولت چین برخوردار هستند، چین در حال ایجاد یک «جاده ابریشم غذایی» است که با آن تلاش می‌کند زنجیره‌های عرضه جهانی غذا را از طریق سرمایه‌گذاری کشاورزی خارج از کشور، انتقال فناوری کشاورزی، سرمایه‌گذاری انبوه در زیرساخت‌ها و هماهنگی سیاست‌های تسریع بازسازی کند لذا، مشارکت سازمان همکاری شانگهای در تجارت و سرمایه‌گذاری چشم‌انداز جذابی را برای سرمایه‌گذاری ارائه می‌دهد. همچنین فرصت‌هایی برای سرمایه‌گذاری بوجود آورده و امکان مشارکت در اجرای پروژه‌های بلندپروازانه زیرساخت‌های ارتباطی بین کشورهای عربی را فراهم می‌کند.

علاوه بر این، فناوری هوش مصنوعی (AI)، توسعه بنادر دریایی، نیرو، کشاورزی و انرژی سبز به عنوان حوزه‌های مهم سرمایه‌گذاری در نظر گرفته می‌شوند. با توجه به BRI سرمایه‌گذاری چین در امنیت غذایی غرب آسیا افزایش یافته است و تنها کشورهای شورای همکاری خلیج فارس (GCC) به تنهایی حدود ۱۴۰ میلیارد دلار در سال گذشته تسهیلات دریافت کردند.

مقامات بلندپایه چین بارها بر اهمیت سرمایه‌گذاری کشاورزی در خارج از کشور و تنوع واردات محصولات کشاورزی با اولویت کشورهای عضو

شانگهای تاکید داشته اند.

استراتژی خروج کشاورزی (که در درجه اول در مورد تشویق مشاغل کشاورزی چینی به سرمایه گذاری در خارج از کشور است) به طور رسمی در سند مرکزی شماره ۱ در سال ۲۰۰۷، در بحبوحه بحران جهانی غذا در سال ۲۰۰۷/۲۰۰۸ (وزارت کشاورزی و امور روستایی چین، ۲۰۱۲) بیان شد. با این تغییر عمده در استراتژی امنیت غذایی، چین تلاش ها را برای گسترش حضور کشاورزی خود در خارج از کشور افزایش داده و مشارکت جهانی کشاورزی چین در کشورهای عضو پیمان شانگهای بسیار هماهنگتر شده است.

چنانکه برای اولین بار در اجلاس تاشکند، در ۱۰ تا ۱۱ ژوئن ۲۰۱۰، رهبران؛ موافقتنامه همکاری در کشاورزی را تصویب کردند. در اجلاس آستانه، در ۱۴ تا ۱۵ ژوئن ۲۰۱۱، رئیس جمهور چین، هو جین تائو، چشم انداز بلندپروازانه ای را برای سازمان همکاری شانگهای به عنوان یک سازمان چند منظوره قوی، یکپارچه، گسترده و مؤثر برای امنیت منطقه ای، همکاری اقتصادی، رفاه مردم و نفوذ جهانی ارائه کرد و سران دولت ها نقشه راه اجرای برنامه همکاری های تجاری و اقتصادی چندجانبه شامل حمل و نقل، تولید برق، ساخت زیرساخت ها، مخابرات و امنیت غذایی را تصویب کردند. قدرت مهم دیگر عضو شانگهای هند است.

هند به عنوان بزرگترین تولید کننده شکر در جهان و در قامت دومین صادر کننده بزرگ شکر در جهان ظاهر شده است. به گفته وزارت امور مصرف کنندگان، غذا و توزیع عمومی، قیمت های حمایتی بین المللی و سیاست دولت مرکزی منجر به این شاهکار صنعت قند هند شده است. در سال ۲۰۱۸ توافق نامه ای بین اداره کل گمرک چین و وزارت کشاورزی، تعاون و رفاه کشاورزان هند در مورد الزامات بهداشت گیاهی برای صادرات برنج از هند به چین امضا شد.

با امکانات شانگهای؛ پروتکل ۲۰۰۶ در مورد الزامات بهداشت گیاهی برای صادرات برنج از هند به چین اصلاح شده است تا شامل صادرات انواع برنج غیر باسماتی از هند شود.

در حال حاضر هند فقط می تواند برنج باسماتی را به چین صادر کند. هند و چین توافقنامه دوجانبه ای را برای ادامه به اشتراک گذاری داده های هیدرولوژیکی رودخانه برهماپوترا امضا کردند.

چین وزنه اقتصادی شانگهای و بزرگترین بازار مصرف در جهان با طبقه

متوسط رو به رشد است که طبق برخی برآوردها به ۷۰۰ میلیون نفر رسیده است. بنابراین یکی از بزرگترین فرصت‌ها در تجارت بین چین و سایر کشورهای سازمان همکاری شانگهای تجارت محصولات کشاورزی است.

نیاز روزافزون چین به دانه‌های سویا، غلات و کالاهای سبز و ارگانیک در بحبوحه جنگ تجاری فزاینده با ایالات متحده به منطقه سازمان همکاری شانگهای اجازه می‌دهد تا بخش کشاورزی خود را به سمت صادرات به چین هدایت و تنظیم کند. محصولات کشاورزی قرقیزستان از جمله عسل، لبنیات، مربا و سایر محصولات بارز قرقیزستان و گیلان به تازگی وارد چین شده، در سال ۲۰۲۲، گردش تجاری محصولات کشاورزی و غذایی بین ازبکستان و ایران بالغ بر ۴۴۹ میلیون دلار بوده است که طی سه سال گذشته پنج برابر شده است. توافقنامه‌ای هم برای ایجاد همکاری علمی و عملی بین پژوهشکده علمی سبزی، خربزه و سیب زمینی و انجمن ملی سیب زمینی کاران ایران منعقد شده است. ظرفیت بکر صادرات محصولات کشاورزی ازبکستان به ایران ۲۲۹ میلیون دلار است و هر دو کشور قصد دارند کل گردش تجاری را به یک میلیارد دلار برسانند. برای این منظور قرار است قرارداد تجارت ترجیحی امضا شود و نمایشگاه‌های «ساخت ایران» و «ساخت ازبکستان» در هر دو کشور بطور منظم برگزار شود. در ۲ نوامبر ۲۰۱۹، فائو و سازمان همکاری شانگهای توافق کردند که تلاش‌های مشترک با هدف تامین امنیت غذایی و توسعه پایدار برای نسل‌های کنونی و آینده را در چارچوب دستور کار ۲۰۳۰ و اهداف توسعه پایدار تقویت کنند طیف وسیعی از موضوعات از جمله امنیت غذایی، کشاورزی و پایداری زیست محیطی وجود دارد که در آن هر دو سازمان نقش فعالی را با همپوشانی‌های فراوان ایفا می‌کنند.

در هشتمین نشست وزرای کشاورزی کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای (SCO) کشورهای عضو "پروژه کشاورزی هوشمند و ابتکار نوآوری در کشاورزی" را پذیرفتند. مرکز تبادلات کشاورزی مدرن سازمان همکاری شانگهای (SCO) به طور رسمی در منطقه نمایش صنعتی پیشرفته کشاورزی "یانگلینگ در استان شانشی" شمال غربی چین افتتاح شد. در ۵ اکتبر ۲۰۲۲ سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (فائو) و سازمان همکاری شانگهای (SCO) اعلام نمودند که قصد دارند تا تجارت محصولات کشاورزی و غذایی بین کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای را تسهیل کنند. هدف شانگهای تاسیس راه‌های جدید تسهیل تجارت فرامرزی از جمله سازمان‌دهی کریدورهای سبز و همچنین ایجاد مراکز توزیع عمده فروشی فرامرزی است. اعضای سازمان همکاری شانگهای شامل چین،

روسیه، هند، ایران، پاکستان، قرقیزستان، تاجیکستان و قزاقستان هستند و بخش عمده ای از تولید غلات جهانی را تشکیل می دهند. این همکاری پس از آن صورت می گیرد که مشکلات زنجیره تامین ناشی از تحریم های اعمال شده علیه روسیه به دلیل درگیری اوکراین و بسته شدن مرزها با روسیه، که بزرگترین تولید کننده غلات در جهان نیز هست، به وجود آمده است. در ۲۲ اکتبر ۲۰۱۹، بیست و ششمین نمایشگاه فناوری پیشرفته کشاورزی یا نگلینگ چین (CAF) در استان شانشی، محل برگزاری مراسم افتتاحیه امکانات آموزشی کشاورزی مدرن برای کشورهای سازمان همکاری شانگهای و مراسم بنیان گذاری برای تاسیس مرکز آموزشی و نمایش سازمان همکاری شانگهای برای تبادل تکنولوژی کشاورزی بود.

دبیر کل سازمان همکاری شانگهای در مورد بهبود همکاری در کشاورزی مدرن به خاطر توسعه روح شانگهای شرکت کرد و روسای وزارتخانه ها و سازمان های کشاورزی چین، قرقیزستان، پاکستان، روسیه، تاجیکستان، ازبکستان، افغانستان، ایران، بلاروس، مغولستان، آذربایجان، کامبوج و سریلانکا در این هیئت حضور داشتند.

معاون دبیر کل سازمان همکاری شانگهای مجری این برنامه بود و از اعضا خواست تا به طور مشترک به دنبال راه حل هایی برای توسعه همکاری نزدیک تر در مورد کشاورزی سازمان همکاری شانگهای باشند چون کشورهای سازمان همکاری شانگهای منطقه ای پرجمعیت با پتانسیل گسترده و بازار کشاورزی بزرگ هستند. در این راستا، ابتکار بین المللی شی جین پینگ، رئیس جمهور چین در تقویت همکاری های منطقه ای و ایجاد مرکز آموزشی و نمایشی در یا نگلینگ، جستجوی راه ها و مدل های جدید توسعه کشاورزی در کشورهای سازمان همکاری شانگهای را تسهیل می کند.

ولادیمیر نوروفا، دبیر کل سازمان همکاری شانگهای در گزارش خود بر انتقال به کشاورزی سبز، ایجاد شبکه "مزارع هوشمند"، انتقال فن آوری های آبیاری پیشرفته، استفاده منطقه ای از منابع آب، سبز شدن بیابان و مقابله با فرسایش خاک تمرکز کرد و بر اهمیت هوش مصنوعی و فناوری اطلاعات و ارتباطات به عنوان بخشی از زنجیره تامین کشاورزی برای ایجاد بسترهای جدید و کاهش تلفات محصولات کشاورزی اشاره کرد.

بی تردید در سازمان همکاری شانگهای به عنوان یک بازار مصرف کننده و صادراتی بزرگ محصولات کشاورزی، باید کار روی یکسان سازی

استانداردها در زمینه مقررات بهداشتی و بهداشت گیاهی برای غلبه بر موانع گواهینامه ای و گمرکی آغاز شود و با ایجاد شبکه ای از بازرسی های تجاری، مراکز بهداشت گیاهی و صدور گواهینامه در سازمان همکاری شانگهای تجارت کشاورزی تسهیل گردد.

در این نقشه راه؛ تجمع مکانیسم فعلی همکاری سازمان همکاری شانگهای در کشاورزی؛ توسعه یک سیستم اطلاعاتی برای تبادل اطلاعات در مورد تولید، قیمت و تجارت محصولات اصلی کشاورزی، و همچنین مقابله با شیوع همه گیری، پیشگیری و مقابله با بیماری های حیوانی و گیاهی؛ ارتقای همکاری های تحقیقاتی و فنی؛ ایجاد بستر تجاری و سرمایه گذاری کشاورزی برای همکاری و تبادل بیشتر بین تأسیسات کشاورزی همراه با کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای؛ کمک به ایجاد یک پایگاه آموزشی و نمایشی در یانگلینگ برای تبادل فناوری های کشاورزی در سازمان همکاری شانگهای در " یانگلینگ" پیشروترین شهر کشاورزی و تحقیقاتی- فنی چین با بیش از ۲۵۰۰ کارشناس در زمینه مهندسی کشاورزی از ۱۲۰ کشور جهان کارایی فراوانی بدنبال دارد.

بکمک این مرکز، ساخت و تجهیز مراکز دامپزشکی و گیاهپزشکی به روز در قرقیزستان، با کمک چین در حال انجام است قرقیزستان سال ۲۰۱۹ را سال توسعه منطقه ای و دیجیتالی شدن اعلام کرد.

همچنین فعالیتهایی برای معرفی دیجیتالی شدن و فناوری های جدید در کشاورزی، از جمله ایجاد "مزارع هوشمند" با چینی ها تحولات زیادی ایجاد نموده است. بر اساس گزارش دبیر وزارت امنیت غذایی و تحقیقات ملی پاکستان، صنعت کشاورزی پاکستان برای بیش از ۲۰۷ میلیون نفر غذا تامین می کند و موضوع امنیت غذایی یکی از هفت حوزه کلیدی توسعه پاکستان تا سال ۲۰۲۵ است.

وی همچنین گفت که پاکستان علاقه مند به افزایش بهره وری از مزارع اصلی و محصولات باغی است و بر لزوم گسترش همکاری ها در تبادل فناوری به ویژه در صنایع تبدیلی، ایجاد ارزش افزوده، ارتقای منابع انرژی تجدیدپذیر و تبادل پرسنل بین اعضای شانگهای تاکید کرد.

وزارت کشاورزی روسیه هم خواستار ایجاد یک پلت فرم همکاری چندجانبه با مراکز بهترین شیوه ها، مزارع نمایشی و خدمات مشاوره برای مناطق روستایی و اتخاذ یک سیاست روشن برای بهبود همکاری های چند بخشی به منظور تضمین امنیت غذایی، کارایی اقتصادی و ایمنی

زیست محیطی سیستم های کشاورزی و غذایی شد.

تاجیکستان نیز از همکاری با چین به ویژه در زمینه کاشت نباتات، اصلاح بذر و ماشین آلات کشاورزی قدردانی کرد. وزیر کشاورزی ازبکستان در سخنان خود در مورد اهمیت یارانه سرمایه گذاری در تحقیقات کشاورزی و اطمینان از دسترسی کشاورزان به آخرین دستاوردهای کشاورزی صحبت کرد.

او اجرای طرح "روستاهای هوشمند" سازمان همکاری شانگهای با هدف استفاده بهینه از مزیت های محلی از طریق نوآوری اجتماعی و تخصص هوشمند را برای توسعه یک جنبش تعاونی در فضای سازمان همکاری شانگهای با کمک شرکت های مشاوره خصوصی و فناوری، و همچنین مراکز تحقیقات کشاورزی کشورهای سازمان همکاری شانگهای؛ تقویت همکاری سازمان همکاری شانگهای در زمینه حفاظت از گیاهان، توسعه و معرفی بیوتکنولوژی و روش های شیمیایی حفاظت از گیاهان و کنترل آفات و بیماری ها و همچنین ترویج تعامل در زمینه کشاورزی زیست محیطی پیشنهاد نمود. بلاروس از تجارت رو به رشد با کشورهای سازمان همکاری شانگهای و پتانسیل بلاروس به عنوان یک کشور کشاورزی سنتی گزارش داد.

آذربایجان هم به تعهد خود به همکاری دوجانبه سودمند در قالب سازمان همکاری شانگهای اشاره کرد. موافقتنامه بین دولتهای کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای در مورد همکاری در زمینه کشاورزی با تکیه بر زمینه های کشاورزی زیر توسعه خواهد یافت؛ (الف) کشاورزی؛ (ب) دامپروری؛ (ج) زنبورداری؛ (د) دامپریشکی؛ (ه) انتخاب، تولید و پرورش بذر و) احیای زمین، آبیاری و آبیاری کشاورزی. (ز) فرآوری و تجارت کالاهای کشاورزی؛ (ح) ماشین آلات و تجهیزات کشاورزی؛ و تحقیقات علمی پیشرفته در زمینه کشاورزی؛ در ادامه طرفین موظف شدند تا در اشکال زیر همکاری نمایند؛ (الف) تبادل دستاوردهای علمی و نوآورانه؛ (ب) مبادله تجهیزات پیشرفته و فن آوری های کشاورزی مدرن؛ (ج) سرمایه گذاری مشترک در پروژه های کشاورزی (د) شرکت در نمایشگاه های کشاورزی؛ (ه) تبادل اطلاعات قانونی و استانداردهای مربوط به کیفیت بیولوژیکی و امنیت بیولوژیکی کالاهای کشاورزی. (و) کنفرانسه های علمی مشترک، سمینارها، میزگردها و تحقیقات علمی مشترک (ز) مبادله بذر و مواد کاشت، دام و مواد انتخابی (ح) حفاظت از گیاهان، قرنطینه، و حفاظت از گیاهان؛ شناسایی، محلی سازی و تضاد بیماری های فرامرزی حیوانات و گیاهان، آفات و موجودات مشمول قرنطینه؛ و (ی) آموزش و ارتقای صلاحیت

امروزه سازمان همکاری شانگهای به عنوان یک سازمان بزرگ منطقه ای به منظور پیگیری آزادسازی تجارت بین اعضای خود در نظر گرفته می شود.

لذا بخش کشاورزی ایران باید برای واردات و صادرات محصولات کشاورزی ویژه از کشورهای سازمان همکاری شانگهای و تقویت ارتباط متقابل بین چین و سایر کشورهای سازمان همکاری شانگهای و شکل دادن به مرحله جدیدی از گشایش همه جانبه دو طرفه با پیوندهایی که به سمت شرق و غرب بر روی خشکی و دریا حرکت می کنند، از این عضویت نهایت استفاده را ببرد.

افزایش اتصالات نهادی-تجاری، ایجاد یک مرکز لجستیک بین المللی، تقویت همکاری های تجاری، ایجاد یک مرکز تجاری مدرن، تقویت همکاری ظرفیت تولید، ایجاد مرکز همکاری سرمایه گذاری دو طرفه، افزایش توسعه یکپارچه تجارت، گردشگری و فرهنگ، ایجاد یک تجارت، مسافرت، و مرکز تبادل و توسعه فرهنگی. ساخت مرکز همکاری دریایی همکاری گسترده بین المللی لجستیک، راه اندازی کانال تدارکات بین المللی، جمع آوری و توسعه صنعت لجستیک مدرن، مسیرهای حمل و نقل چندوجهی، بزرگترین سازمان منطقه ای جهان از نظر پوشش جغرافیایی و جمعیت را به یک مجمع قانونی برای تعامل سیاسی و اقتصادی اعضای خود بدون دخالت مستقیم غرب تبدیل خواهد نمود.

نویسنده: دکترحسین شیرزاد-تحلیل گر و دکترای توسعه کشاورزی